

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 20. Luitprandus Constantinopolim Legatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

se Mathildem eventus docuit, quippe in itinere Guilielmus Archiepiscopus subita morte rebus humanis ereptus est. Sæculum X.
A. C. 968.

Mathildis Regina duodecim diebus nepoti superstes Sabbato primæ septimanæ in Quadragesima summo mane convocatis Presbyteris & Monialibus, cum maxima utriusque sexus multitudo ad Reginam ultimo conspiciendam confluisset, cunctos in cubiculum admitti iussit. Salutaria monita omnibus dedit, præsertim Mathildi Abbatissæ Quedlinburgensi Imperatoris filii sui filiæ, nepti suæ. Deinde Presbyteris & Sanctimonialibus proxime accedere iussis, petiit, ut confessionem suam audirent, & a Deo peccatorum suorum remissionem flagitarent. Tum præcepit Missam celebrari, sibi que Domini Nostri corpus præberi. Adjuvantibus infirmam sororibus in pavimento deponitur, ipsa propriis manibus cinerem capiti imponit, atque ita eadem die, decima quarta Martii, qua Ecclesia ejus memoriam colit, anno nonagesimo sexagesimo octavo, animam Creatori reddidit, in Ecclesia S. Servasii Monasterii Quedlinburgensis sepulta. Mart. Rom.
14. Mart.

§. XX.

Luitprandus Constantinopolim Legatus.

Inter hæc Otto Imperator in Italia versabatur,

Sæculum X.
A. C. 968.

batur, quo etiam Ottonem juniorem filium suum advocaverat, anno nongentesimo sexagesimo septimo Romæ in Natali Domini a Joanne Papa XIII. coronatum. Anno sequente misit Constantinopolim Legatum Luitprandum Episcopum Cremonensem cum mandatis, quibus Annam Imperatoris Romani junioris & Imperatricis Theophaniæ, quam viduam Nicephorus Phocas Imperator duxerat, filiam, Ottoni juniore nuptui tradendam, ab eodem Imperatore peteret. Luitprandus Legationis suæ eventus literis prodidit, atque in iis aliqua occurrunt digna, quorum memoria non pereat.

Cum quarta Junii anno nongentesimo sexagesimo octavo Constantinopolim pervenisset, in quodam Palatio quasi in carcere includitur, ab omnium consortio separatus. Septima ejusdem mensis, in quam incidebat Festum Pentecostes, primo in conspectum Nicephori Imperatoris deducitur, quem nobis his ferme verbis ita depingit: *Homo est pinguis, capite pingui, oculis parvis, colore Æthiops, barba lata & spissa, prolixis & densis comis, ventre fede prominente, curtis cruribus.* (*) Sedebant ad sinistram,

(*) Addidit & aliud Luitprandus, quod honeste vix referatur, cum versu: Cui (tu) per mediam

fram, sed longe inferius, duo Principes sæculum X.
A. C. 968.
juvenes Basilius & Constantinus ejus Pri-
vigni. Nicephorus vero ad Luitpran-
dum: *Volueramus te benigne magnifice-
que suscipere, nisi impietas Domini tui
obstitisset, qui inimica invasione Ro-
mam (*) sibi vindicavit, Berengario &
Adalberto contra jus fasque vitam ab-
stulit, Romanorum alios gladio, alios
suspendio interemit, oculis alios priva-
vit, in exilium alios ejecit. Complu-
res Imperii nostri civitates armis ho-
stilibus sibi subjicere conatus est, cui fa-
cinori postquam fortuna defuit, nunc
te, simulata pace, ad nos non Legatum
sed exploratorem misit.*

Luitprandus Episcopus respondit:
*Romanam Civitatem Dominus meus non
vi, nec more tyrannorum invasit, sed a
tyrannorum jugo liberavit. Nonne effe-
minati dominabantur ei, & quod gra-
vius turpiusque, nonne meretrices? Dor-
miebat, ut puto, potestas Antecessorum
tuorum, qui solo nomine non autem re
ipsa Imperatores Romanorum dicuntur.
Nonne Sanctissimorum Paparum alii re-
legati*

mediam nolis occurrere noctem. In Baron. &
Palat.

(*) Ex his dispicimus Græcorum Imperato-
res adhuc dum illa ætate sibi quidquam juris in
Urbem Romam competens somniasse.

Sæculum X.
A. C. 968.

Legatio Luitprandi.

legati sunt? alii a vobis afflicti, ita ut ipsis necessarij sumtus, ne quidem elemosynæ nomine, suppetere. Nonne Adalbertus Romano & Constantino Imperatoribus, Antecessoribus tuis, literas contumeliosas scripsit? nonne SS. Apostolorum Ecclesias spoliavit? Quis ex vobis Imperatoribus, zelo Dei ductus, indignum facinus vindicare, & Sanctæ Ecclesiæ pristinum decorem reddere curavit? neglexistis vos, non neglexit Dominus meus, qui a finibus terræ Romam veniens, impios abstulit, Successoribus Apostolorum potestatem tradidit, & læsionem bonorem reparavit. Postmodum vero rebelles in se & in Papam, ut iurjurandi violatores, sacrilegos Dominorum suorum Apostolicorum tortores, secundum Leges Justiniani, Valentiniani, Theodosii, ceterorumque Imperatorum cæcidit, jugulavit, suspendit. Quod si non fecisset, ipse impius, crudelis & tyrannus esset. Palam est, quod Berengarivus & Adalbertus Ottonis, Domini mei, milites & Vasalli effecti fuerint, cum Regnum Italiæ sceptro aureo e manu ipsius, præsentibus servis tuis, susceperunt.

Tunc Nicephorus conqueri, quod Otto Imperii sui terras in Italia, nempe Ditiones ad civitates Beneventanam & Capuanam pertinentes, bello aggressus esset;

esset; & postquam Luitprandus, quæ ex Sæculum X.
re erant, respondisset, mandatum ape- A. C. 968.
ruit, & nomine Domini sui petiit, ut
Anna Princeps, juveni Ottoni, Impera-
tori Augusto, in conjugium (*) trade-
retur.

Distulit Nicephorus responsum dare,
dicens, jam horam secundam transisse,
&

(*) Eadem Anna etiam Theophane & Theo-
phania dicitur. Et hæc quidem Sponsalia Ni-
cephoro Phoca tergiversante tunc locum non
habuerunt. Sed ejus Successor Joannes Zi-
mifces exoptatam Sponsam in Occidentem misit,
Germanisque tradidit; atque ita maximi Orien-
tis Occidentisque Principes celebratis nuptiis
coierunt, quin tamen exinde inter Græcos &
Romanos concordia nata sit. Hodie vero, Cæ-
lo auspice, Augustissimæ totius Orbis terrarum
Domus, Austriaca & Burbonica, Josephi Archi-
ducis Regnorum Hungariæ & Bohemiæ Hæredis,
atque Isabellæ, Philippi Infantis Hispaniæ Ducis
Parmensis, filiæ, Regis Christianissimis Ludovici
XV. ex filia neptis, septima Sept. hujus anni
anni 1760. Principe Lichtensteinio Serenissimi
Sponsi Procuratorem agente, Parmæ desponsa-
tæ, Connubio junguntur; quæ Sacrosancta fœ-
dera, multis retro sæculis inter Gentem Bur-
bonicam & Austriacam nunquam inits, ut nostra
ætate ad Europæ pacem & Rei Catholicæ De-
fensionem Deus Optimus Maximus evenire fa-
ciat, merito Boni omnes precantur.

Sæculum X. & Processionem solemnem esse celebran-
A. C. 968. dam.

Pompam vero illam Græci duxerunt in hunc ferme modum; Negotiatorum multitudo, hominesque ignobiles a Palatio usque ad Ecclesiam S. Sophiæ utrinque viæ margines tenuerunt, spiculis & clypeolis armati, & maximam partem nudis pedibus. Optimates, qui Imperatorem comitabantur, tunicas, festivas scilicet, induerant adeo vetustas detritasque, ut decentius Luitprando iudice in vestitu quotidiano conspiciendos se dedissent. Nemo auro, nemo gemmis ornatus erat, nisi solus Nicephorus, quem Imperialia ornamenta majoris, quam ipse erat, staturæ viris aptata ridiculum faciebant. Nicephoro procedente, cantores in editiore loco stantes clamabant: *Ecce, stella matutina! ecce, aurora confurgens! pallida Saracenorum mors! Princeps Nicephorus! Nicephoro Principi annos plurimos! populi, adorete Principem, hunc colite, huic servite, huic colla submitтите!* (*) Ceterum illa die Im-

(*) Addidit Luitprandus: *Quanto verius cecinissent: Carbo extincte, veni, μελλε, annus incessu, Silvanus vultu, Rustice, Lustrivage, capripes, cornute, bimenbris, setiger, indocilis, agrestis, barbæ, dure, villose, rebellis Cappadox,*

Imperator Legatum convivam adhibuit, cumque super mensam dixisset quasi ad contumeliam: *Vos non Romani, sed Longobardi estis, nos vero,* inquit Episcopus, *Longobardi, Saxones, Franci, (*) quando adversus obtrectantes commoti sumus, non aliud contumeliæ genus ingerimus, quam si dicamus: Faceffe Romane! nam apud nos Romanum compellari perinde habetur, ac si hominem infimæ facis, ignavum, avaritia sordidum, impudicum, mendacem dixeris.*

Sæculum X.
A. C. 968.

Supplicatio
Græcorum
publica.

Legato post hæc colloquium fuit cum Leone Curopalate, Imperatoris fratre, & quibusdam aliis præfectis, qui dicebant; si nuptias, quas exoptabat, Principi suo impetrare vellet, Nicephoro restituendam esse Ravennam, Romam, &

Gg 2 reli-

dox. Nempe Fleurius pro eximia sua prudentia & moderatione, quæ ad affectus privatos Luitprandi prodendos magis, quam ad Historiæ integritatem faciebant, omisit. At talia saltem ad depellendum Lectoris tædium juvare possunt.

Hæc autem Luitprandus Episcopus Ottonibus Imperatoribus, Patri & filio, atque Adelheidi Imperatrici rescribebat. Palat. in Aquila Saxonica.

(*) Præter hos Luitprandus addidit: *Lotharingi, Bajoarii, Suevi, Burgundiones.* Videlicet Fleurio suffecit Francos nominasse.

Sæculum X. reliquas, quæ Græciam spectant, Italiae
A. C. 968. regiones. Si vero amicitiam absque nu-
 ptiarum foedere firmari cuperet, Romam
 Otto pristinae libertati redderet, & Prin-
 cipes Capuanum atque Beneventanum
 rebelles contra Dominum suum non tue-
 retur. Ad hæc Luitprandus, Cui vero,
 inquit, *Roma servit? cui tributa per-
 solvit? Constantinus Imperator Augu-
 stus, qui hanc vestram condidit civita-
 tem & de suo nomine appellavit, mul-
 ta patrimonia non solum in Italia, sed
 in Oriente & Occidente, in Græcia,
 in Judæa, in Perside, in Mesopotamia,
 in Chaldæa, in Ægypto & in Lybia
 Ecclesiæ Romanæ contulit, quod Epi-
 stolæ hodieque extantes testatum faciunt.
 Quæ autem in Italia posita sunt, aut in
 Saxonia, in Bavaria, in omnibus Do-
 mini mei Regnis, ad Beatorum Aposto-
 lorum Ecclesiam pertinentia, cuncta Pa-
 pæ restituit. Et si vel unicum civita-
 tem, pagum, Vasallos, vel servos sibi
 retinet, Christianus non sim. At cur
 Imperator Dominus vester eadem cle-
 mentia Bona in Ditionibus suis existen-
 tia Ecclesiæ Romanæ non reddit, atque
 ita magis liberam magisque opulentam
 non efficit? Tum Basilii ex Græcorum
 Mandatariis aliquis; Faciet, cum a nutu
 ipsius Roma & Romana Ecclesia pende-
 bit.*

Alia

Alia die Luitprando cum pluribus Sæculum X.
A. C. 968.
Episcopis & Patriarcha ad mensam vocato aliquas ex Sacra Scriptura quæstiones proposuit. Tum subito: quæ Concilia recipitis? respondente Luitprando: *Recipimus Concilium Nicenum, Calcedonense, Ephesinum, Antiochenum, Carthaginense, Ancyranum, Constantinopolitanum,* Imperator effuso risu, *Saxonicum,* inquit, *oblitus es commemorare, quod tam novum est, ut in nostros codices referrî necdum potuerit.* Respondit Luitprandus: *Ibi applicandum fuit remedium, ubi ulcus natum erat. Hic Concilia fuere celebranda, quia hic ortæ sunt Hæreses. Rudis est & nova Saxonum fides, sed viva & operibus comprobata. Apud vos ea emori & ob vetustatem contemni videtur.* In alio convivio, Luitprando præsentem, Homiliam S. Joannis Chrysostomi in Acta Apostolorum legi præcepit.

§. XXI.

Nuncii Pontificis Constantinopoli male habiti.

Die vigesima Julii, Græci Festum Eliæ *Menol.*
Prophetæ videlicet raptum in Cæ. 20. *Jul.*
ludis Scenicis celebrarunt. Dicit incidisse hoc Festum in diem lunæ, quod annum non-